

Az élet értelme

Azon túl, hogy sokan azt mondják, hogy a mai fiatalok nagyon felületeseek, nem szabad elfelejtenünk, hogy elsősorban a kamaszoknak nagyon sok kérdésük van.

A kamaszkor az álmok, tervek, remények és egyben a gyakori csalódások a belső sebek és a bizonytalanság időszaka. És éppen ezekből, a fájdalmas pillanatokból születnek a fiatalokban az élet legkomolyabb és legfontosabb kérdései.

Egy városban egy középiskolai tanárnő azt kérdezte a diákoktól: „Hányan közületek, sosem gondoltatok az öngyilkosságra?” Az egész osztályból csak egyetlen egy, emelte fel a kezét.

Ilyen szituációk az ők természetüknél fogva készítettnek arra, hogy elgondolkodjunk az élet értelmén.

A fiatalok gyakran felteszik maguknak ezeket, a kérdéseket. A lekülönböző időkben és a furcsa módon teszik fel.

Tehát mit jelent az élet értelme?

Erre a kérdésre határozott válasz nem létezik.

Azt amit most megerősíthetünk azaz, hogy minden férfi és nő számára létezik egy közös cél: A BOLDOGSÁG. „Mindnyájan boldogok akarnak lenni” (Cicero).

Ugyanezt Jézus a „Program beszédében kezdi” ezekkel, a szavakkal: „Boldogok” ami azt jelenti szerencsések, sikeresek.

Az ember nem születik boldognak, de azzá válik.

Hogyan?

A boldogság, a meggyőződés, hogy az életünknek van értelme csak akkor található meg, ha az ember keresi...

- ...azt hogy nyitott legyen a „felebarát” nak és egyben a „felebarát” felé
- ...az igazi kommunikációt a „felebaráttal”
- ...a közösséget a „felebaráttal”

Ez a megfontolás /megfontolás, tekintetbevétel/ a témánk lényege. Ez teológiailag is egy helyes megfontolás. Nem csak azért jön szóba, hogy igazoljuk a mi elméletünket, de azért mert ő is valóban ugyanolyan következményekre /végeredményre/ jut. *Az ember nyitottságra hivatott Istennel, kommunikációra Istennel és közösségre Övele. Ő az életünk célja.*

Tehát ezt a lehetőséget akarjuk kihasználni, ahogyan mondjuk, elmélkedésre a nyitottságról, a kommunikációról és elsősorban a közösségről EMBERI SZINTEN.

Miért élünk?

Ugyanezt a kérdést tette fel egy gyermek a nagymamájának, aki nem tudott rá válaszolni, ezért nekünk címezte.

Egy ilyen történet arra emlékeztetett minket, hogy a kisgyermekkor a metafizika kora. Valóban ebben a korban a leggyakrabban használt szó a „MIÉRT?” A kisgyermek elcsodálkozik, gondolkodik, felfedez, megismer. Aztán idővel a kíváncsisága lassan fejlődik egy állandó változási folyamatban. Többé már nem csak a metafizikai „miért” re keresi a válaszokat, de szomjazik az információk után is. A gyermek össze akarja szedni ezeket azért, hogy megmutassa mindenkinek mennyire ügyes, és így büszke lehet saját magára.

Az iskola sajnos csak az utóbbit veszi figyelembe. Előnybe részesíti a „tudni” és elhanyagolja az „érteni”. A „megértés”ből csak „tudás” lett. A tömegkommunikációs eszközök is a legtöbbször tényeket közölnek és csak néha okokat és következményeket a dolgok mögötti értelmét. A „MI” helyettesíti a „MIÉRT”-et.

Miért az élet?

Ez egy lényeges kérdés, az első és az utolsó az életben, az a forgatag, amely beránt minket az időbe, ezer dologba és tevékenységbe...!

Sajnos éppen az idő, a dolgok megkockáztatják megakadályozni, azt hogy éljünk, és hogy megtaláljuk az életünk helyes értelmét.

De mire / is/ szolgál az élet?

Milyen komoly de egyben félelmetes ez a kérdés amelyet a gyermekek is feltesznek nekünk. Ez egy kérdés, amely a születés és a halál okát keresi.

Sok fiatal öngyilkos lett, mert nem talált kielégítő választ. Sokan mások elkerülik a választ és megszokásból élik az életüket megadással /megnyugvással/, apatikusan, azon túl, hogy néha észrevesznek egy napsugarat. De ez túlélés és nem élet!

Én mindenképpen szeretnék válaszolni a kérdésre akkor is, ha megkockáztatom, hogy nem leszek megértve.

„Mire szolgál az élet?” Én azt mondom: „SEMMIRE SEM SZOLGÁL!”.

Ha mindent csak a haszonelvűség alapján értékelünk, az előnyösség, a termékenység /produktivitás/ alapján, tehát akkor azt mondom, semmire sem szolgál. Az életnek a magyarázata saját magában van.

Az élet AJÁNDÉK, az első ajándék. Keresztény kifejezésekkel /terminusokkal/ élve az első befogadott kegyelem. Az élet valójában ajándék, amely lehetővé teszi nekünk más, sok ajándék befogadását és átadását. Az emberi élet csodálatos, isteni, szent. Első pillanattól az utolsóig.

Tehát térjünk vissza a kiinduló kérdéshez: Miért az élet?

Most két választ adhatunk.

Az első: ISTEN DICSŐSÉGÉRE. Egy gyermeknek azt mondanám ISTEN ÖRÖMÉRE.

Sz. Pál levele az Efezusiaknak ezekkel a szavakkal kezdődik: „Az Istennek úgy tetszett...”.

/az olasz fordítás szerint/

Nem csak teremtmények vagyunk, amelyek az Ő jóságából születtünk, de jól elgondolkodva azon amit mond az evangéliumban, felfedezzük Jézusnak az Ő keresztjének, feltámadásának, a Szentlélek elküldésének köszönhetően mi bevoltunk oltva Istenbe. Gyakorlatilag...az élettel együtt megkaptuk azt a képességet, hogy örökké létezzünk. Egy életet nagy „É” betűvel.

Létezik egy másik válasz is: AZ ÉLETET AZÉRT KAPTUK, HOGY MI IS TUDJUNK ADNI.

Jézus erről gyakran beszél: „**Aki meg akarja menteni életét, az elveszíti azt**”. Az ami ajándékozva van ajándékot kíván. Az élet nem egy kincs, amelyet féltékenyen kell őrizni, vagy talantum, amelyet el kell ásní. Egy kincs, egy befektetésre váró tőke, egy talantum, amelyet sokszorosítani kell. Az életet azért kaptuk, hogy az ember tudjon szeretni.

„ **A Szentlélek tegyen minket Neked örök ajándékkul**”.